

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0171/2014

12.3.2014

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu
(COM(2013)0769 – C7-0393/2013 – 2013/0377(COD))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawca: Vladimir Urutchev

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz, w którym wskazuje się odpowiednio obowiązujący akt i przepis, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą*. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu *wytluszczonym drukiem i kursywą* i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	9
PROCEDURA.....	12

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu

(COM(2013)0769 – C7-0393/2013 – 2013/0377(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0769),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7–0393/2013),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 lutego 2014 r.¹,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając art.55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7–0171/2014),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

¹ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5a) W aktach delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja powinna przewidzieć, podobnie jak dla procedur zarządzania jednostkami w pierwszym okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto, okresowe bilansowanie emisji netto pozwalające na przeniesienie jednostek przyznanej emisji (AAU) w celu odzwierciedlenia przeniesień uprawnień UE netto, łącznie z przekazywaniem uprawnień do emisji krajom trzecim uczestniczącym w EU ETS, które nie są częścią porozumienia o wspólnej realizacji zobowiązań (np. Norwegia i Lichtenstein).

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5b) Właściwe międzynarodowe zasady regulujące rozliczanie emisji i postępy w realizacji zobowiązań powinny zostać przyjęte na następnej konferencji klimatycznej w Limie w grudniu 2014 r. Komisja powinna zatem współpracować z państwami członkowskimi i państwami trzecimi, aby dopilnować formalnego przyjęcia zasad rozliczania w ramach protokołu z Kioto na konferencji klimatycznej w Limie. Wyniki przyjęcia tych zasad powinny znaleźć odzwierciedlenie przy wdrażaniu unijnego rejestru oraz aktów delegowanych

przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Uzasadnienie

Zmiana/zastąpienie poprawki 5 (motyw 5b) złożonej przez sprawozdawcę.

Poprawka 3

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5c) W wyniku znaczących redukcji emisji gazów cieplarnianych w Unii osiągniętych dzięki polityce w dziedzinie klimatu oraz sytuacji gospodarczej powstanie istotna nadwyżka AAU, CER (jednostki poświadczonej redukcji emisji) i ERU na rachunkach Unii i państw członkowskich dla drugiego okresu rozliczeniowego w ramach protokołu z Kioto. Zgodnie z decyzją 1/CMP.8, która zobowiązuje strony do zrewidowania do 2014 r. zobowiązań dotyczących redukcji w drugim okresie rozliczeniowym, Unia i państwa członkowskie powinny anulować szereg jednostek w celu dostosowania do planowanych rzeczywistych emisji, przy czym warunkiem minimalnym powinno być dążenie w oszczędny sposób do realizacji celów w zakresie krajowych emisji na rzecz osiągnięcia unijnego celu w dziedzinie klimatu na 2050 r.

Poprawka 4

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(6) Aby ustanowić spójne zasady mające

(6) Aby ustanowić spójne zasady mające

zapewnić techniczne wykonanie protokołu z Kioto w Unii po 2012 r., umożliwić skuteczne funkcjonowanie wspólnej realizacji zobowiązań Unii, jej państw członkowskich oraz Islandii oraz zapewnić jego dostosowanie do funkcjonowania EU ETS i decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. Przygotowując i redagując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić ich spójność z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym wymogami w zakresie rozliczania, warunkami wspólnej realizacji zobowiązań określonymi w decyzji [...] oraz stosownymi przepisami Unii,

zapewnić techniczne wykonanie protokołu z Kioto w Unii po 2012 r., umożliwić skuteczne funkcjonowanie wspólnej realizacji zobowiązań Unii, jej państw członkowskich oraz Islandii oraz zapewnić jego dostosowanie do funkcjonowania EU ETS i decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. Przygotowując i redagując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić ***równoczesne, terminowe i właściwe przekazanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz*** ich spójność z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym wymogami w zakresie rozliczania, warunkami wspólnej realizacji zobowiązań określonymi w decyzji ***Rady dotyczącej ratyfikacji poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto*** oraz stosownymi przepisami Unii,

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Podczas dauhańskiej konferencji klimatycznej, która odbyła się w grudniu 2012 r. 192 Stron protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu przyjęło poprawkę do protokołu z Kioto.

Poprawka dauhańska ustanawia drugi okres rozliczeniowy protokołu z Kioto (KP CP2), który rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 2013 r. i kończy w dniu 31 grudnia 2020 r., z wiążącymi prawnie zobowiązaniami dotyczącymi redukcji emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z którymi Unia Europejska, jej państwa członkowskie i Islandia zobowiązały się do ograniczenia swojego średniego rocznego poziomu emisji gazów cieplarnianych (GHG) w latach 2013–2020 do 80 % ich emisji w roku bazowym (głównie 1990 r.).

Ponadto poprawka dauhańska wniosła następujące zmiany do protokołu z Kioto: po pierwsze włączenie nowego gazu (trójfluorku azotu); po drugie mechanizmu podnoszenia ambicji, dzięki przewidzeniu uproszczonej procedury, która umożliwia stronie dostosowanie swojego zobowiązania poprzez zwiększanie jego poziomu ambicji w okresie rozliczeniowym; po trzecie postanowienie, które automatycznie dostosowuje cel danej strony, aby zapobiec wzrostowi jej emisji w okresie 2013–2020 ponad średni poziom jej emisji z lat 2008–2010.

Na dauhańskiej konferencji klimatycznej przyjęto również decyzje 1/CMP.8 i 2/CMP.8 w sprawie technicznego wykonania zobowiązań związanych z rozliczaniem i zarządzaniem jednostkami Kioto w drugim okresie rozliczeniowym oraz przejścia od pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego.

Wykonanie protokołu z Kioto po 2012 r. wymaga opracowania dla Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii zestawu przepisów dotyczących wykonania technicznego.

Cel

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady stanowi podstawę dla przyjmowania koniecznych przepisów technicznych, aby zagwarantować wdrożenie protokołu z Kioto w Unii Europejskiej po roku 2012, umożliwić skuteczną wspólną realizację zobowiązań Unii, jej państw członkowskich oraz Islandii, oraz aby zapewnić jego dostosowanie do funkcjonowania unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji („EU ETS”) i decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego. Przepisy te powinny dotyczyć szeregu kwestii, w tym:

- procedur zarządzania jednostkami, takich jak transakcje z udziałem jednostek Kioto (wydawanie, przekazywanie, nabywanie, anulowanie, umarzanie, przenoszenie, zastępowanie lub zmiana daty wygaśnięcia) w krajowych rejestrach Unii Europejskiej, państw członkowskich i Islandii oraz między nimi;
- procedur rozliczania związanych z przejściem od pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego, w tym przeniesieniem nadwyżki jednostek przyznanej emisji, jednostek CER i ERU z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego;

- utworzenia i utrzymywania rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu oraz rezerwy okresu rozliczeniowego w odniesieniu do każdej strony porozumienia o wspólnej realizacji zobowiązań;
- uwzględnienia „udziału we wpływach” stosowanych do wydawania ERU i pierwszego międzynarodowego przekazania AAU w drugim okresie rozliczeniowym.

Aspekty prawne

Akt delegowany zgodnie z art. 290 TFUE uzupełnia podstawowe przepisy, precyzując ich treść i ustanawiając bardziej szczegółowe regulacje. Różni się on od aktów wykonawczych, które przewidują jednolite warunki wdrażania prawodawstwa unijnego przez państwa członkowskie.

Wymogi w zakresie rozliczania protokołu z Kioto, które mają zostać wdrożone po roku 2012 w dużym stopniu opierają się na międzynarodowo uzgodnionych zasadach. Uregulowania te nie są wdrażane przez państwa członkowskie, lecz w równej mierze mają zastosowanie do samej Unii Europejskiej, i tym samym nakładają zobowiązanie na instytucje UE.

Zgodnie z treścią art. 290 TFUE akty delegowane przewidziane w niniejszym wniosku nie doprowadzą do harmonizacji wdrożenia obowiązujących podstawowych zasad, lecz określą dalsze techniczne szczegóły wykonania protokołu z Kioto po 2012 r.

W celu ustanowienia skutecznie funkcjonującego systemu rejestrów, który wdroży nowe wymogi dotyczące rozliczania i zarządzania jednostkami w drugim okresie rozliczeniowym na mocy protokołu z Kioto, konieczne jest zatem upoważnienie Komisji do przyjęcia koniecznych aktów delegowanych.

Stanowisko sprawozdawcy

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji. Uważa on, że stanowi on konieczną podstawę prawną dla przyjęcia przepisów technicznych, aby zagwarantować skuteczne wdrażanie protokołu z Kioto w Unii Europejskiej po roku 2012.

Sprawozdawca pragnie podkreślić następujące aspekty, które powinny znaleźć odzwierciedlenie we wniosku Komisji:

Zajęcie się kwestią niejasności i dostosowań

Poziomy emisji/kwoty przyznane każdemu państwu członkowskiemu (i Islandii) opierają się na decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego (ESD) (decyzja 406/2009) i obejmują wszystkie źródła i pochłaniacze na terytorium tego państwa członkowskiego zgodnie z protokołem z Kioto, z wyjątkiem źródeł ujętych w EU ETS.

Poziomy emisji/kwoty przyznane UE obejmują emisje w państwach członkowskich i Islandii ze źródeł ujętych w EU ETS, które również wchodzą w zakres protokołu z Kioto.

Ponieważ przyznane uprawnienia do emisji państw członkowskich są określone we wniosku dotyczącym decyzji Rady w sprawie ratyfikacji poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto, wszelkie niejasności czy dostosowania w definicji wspólnych przyznanym uprawnien będą miały wpływ tylko na przyznane uprawnienia do emisji Unii. Wykorzystanie wszelkich nadwyżek czy też rozwiązywanie kwestii wszelkich braków w uprawnieniach Unii, które mogą wyniknąć, na przykład z przeglądu przez ekspertów z ONZ, należy uregulować w

drodze aktów delegowanych.

Międzynarodowe uregulowania nadal nie zostały formalnie przyjęte

Właściwe międzynarodowe przepisy regulujące rozliczanie emisji i postępy w osiągnięciu zobowiązań w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto zostały uzgodnione co do istoty w listopadzie 2013 r. w Warszawie, jednak nie zostały jeszcze formalnie przyjęte. Uregulowania te powinny zostać przyjęte na następnej konferencji klimatycznej w Limie w grudniu 2014 r., aby pozwolić na rozwiązanie w międzyczasie problemów dotyczących tych dwóch kontrowersyjnych przepisów. Ponieważ obrady nad istotą tych uregulowań zostały uznane za zamknięte przez wszystkie strony zaangażowane w drugi okres rozliczeniowy protokołu z Kioto, brak formalnego przyjęcia tych uregulowań nie powinien zatem przeszkodzić Unii, państwom członkowskim i Islandii w ich wdrażaniu do prawa krajowego. Jednak Komisja powinna współpracować z państwami członkowskimi i krajami trzecimi, aby dopilnować formalnego przyjęcia zasad rozliczania w ramach protokołu z Kioto na konferencji klimatycznej w Limie. Wszelkie istotne zmiany przepisów powinny znaleźć odzwierciedlenie w aktach delegowanych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Bilansowanie emisji netto

Podobnie jak dla procedur zarządzania jednostkami w pierwszym okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto, okresowe bilansowanie emisji netto powinno być przewidziane w drugim okresie rozliczeniowym, aby umożliwić przeniesienie jednostek przyznanej emisji (AAU) w celu odzwierciedlenia przeniesień uprawnień UE netto, łącznie z przekazywaniem uprawnień do emisji krajom trzecim uczestniczącym w EU ETS, które nie są częścią porozumienia o wspólnej realizacji zobowiązań (np. Norwegia i Lichtenstein). Kwestę tę należy uregulować za pomocą aktów delegowanych, które powinny zostać przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Wnioski

Sprawozdawca uważa, że zakres proponowanej poprawki do rozporządzenia (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych w UE w pełni odzwierciedla konieczność przygotowania i przyjęcia szczegółowych i spójnych przepisów, aby zagwarantować wykonanie techniczne protokołu z Kioto w Unii po roku 2012, aby umożliwić skuteczną wspólną realizację zobowiązań Unii, jej państw członkowskich oraz Islandii oraz zapewnić jego dostosowanie do funkcjonowania EU ETS i decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego.

Sprawozdawca uznaje formalne wejście w życie poprawki dauhańskiej za jeden z priorytetów Unii Europejskiej, ponieważ protokół z Kioto ma kluczowy wkład w światowe starania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu.

Dlatego, biorąc pod uwagę powyższe rozważania, sprawozdawca proponuje, aby komisja przedmiotowo właściwa i Parlament Europejski przyjęły wniosek Komisji bez zbędnej zwłoki i nie później niż przed końcem obecnej kadencji.

PROCEDURA

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do technicznego wdrożenia protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu	
Odsyłacze	COM(2013)0769 – C7-0393/2013 – 2013/0377(COD)	
Data przedstawienia w PE	6.11.2013	
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 18.11.2013	
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	DEVE 18.11.2013	ITRE 18.11.2013
Opinia niewydana Data decyzji	DEVE 17.12.2013	ITRE 27.11.2013
Sprawozdawca(y) Data powołania	Vladimir Urutchev 18.12.2013	
Rozpatrzenie w komisji	12.2.2014	
Data przyjęcia	10.3.2014	
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	42 5 10
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Franco Bonanini, Biljana Borzan, Martin Callanan, Chris Davies, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Martin Kastler, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Claus Larsen-Jensen, Jo Leinen, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis	
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Nikos Chrysogelos, Birgit Collin-Langen, Julie Girling, Jutta Haug, Romana Jordan, Filip Kaczmarek, Judith A. Merkies, Justas Vincas Paleckis, Marit Paulsen, Vittorio Prodi, Rebecca Taylor, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev	
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Fiona Hall, Kent Johansson, Bernd Lange, Emma McClarkin, Sabine Verheyen	
Data złożenia	13.3.2014	